

FRANKFORT, den 18. October.

Berigten uit Missolonghi tot den 7. September melden, dat de Turken, onder Reschid-pacha, hunne belegering van die vesting nog voortzetten; dat er dagelijks van weerskanten gevand wordt, waardoor aan beide zijden lieden gekwetst en gedood worden. De Turken hadden met veel moeite en verlies een bolwerk tegenover de stad aangelegd, waaruit zij zich groote voordeelen voorspelden. Maar den 3. hebben de Grieken een uitval gedaan en zijn tot op den kruin van dit werk doorgedrongen, na eene menigte vijanden overhoop geworpen te hebben. Op de hoogte werd het gevecht nog heviger en bloediger; maar ten laatste waren de Turken genoodzaakt terug te wijken. Eerst om middernacht nam het gevecht een einde, en de Grieken bleven meester van de vijandelijke batterij. Van de Grieksche zijde zijn 20 man gekwetst en 45 gedood. De vijand heeft 300 man verloren, behalve het werk, waarop hij zijne hoop gevestigd had. Volgens de berigten van overloopers, zijn de Turken dan ook geheel moedeloos geworden, en heeft Reschid-pacha groote moeite hen bijeen te houden. Volgens order van den Porte, moet hij intusschen Missolonghi voor den aanstaanden Ramazan veroverd hebben.

Nadere berigten uit Corfu, alsmede van andere Jonische eilanden, melden isgelijks het ter nederschieten van Hussein-beij, door Ibrahim-pacha, en van dezen door eenen neef van Hussein-beij. Zij voegen er bij, dat de naar Navarino teruggekome Egiptenaren en Turken aan het muiten zijn geslagen en naar hunne haardsteden verlangen teruggebragt te worden. Daar intusschen ontvangene tijdingen, regstreeks uit Missolonghi tot den 7. September, van deze gebeurtenissen nog geen gewag maken, behoort men daarvan steeds de nadere bevestiging af te wachten.

MUNCHEN, den 14. October.

Eergisteren, den 12. dezer, was Z. M. de koning, des morgens van 6 tot 11 uur, bezig met gehoor te verleenen, bij gelegenheid van zijn feest. Toen om dit uur de staatsgezanten verschenen, om hunne opwachting te maken, ontving hen de koning in eenvoudige burgerkleeding; verontschuldigde zich deswege, met aantemerkten, dat hij zooveel van zijne schoonzuster, de voormalige koningin van Zweden, kwart, en dat hij zich vermoeid gevoelde; hij liet vervolgens deze heer, met zijne gewone minzaamheid, van zich gaan. Bij den Russischen gezant op het feestbal (men wil bemerkt hebben, dat de koning werkelijk afgemat scheen), in den avond van denzelfden dag, genoot Z. M. twee glazen versch water, hetgeen men niet zonder bezorgheid treus een glas de koning gewoon was, bij eene ligte ongesteldheid schoon in een toe rijtuig, echter bij eene ongesteldheid van de koning burg terug, verwaarts, eenigen tijd daarna, Hare Maj. de koningin met de prinsessen en hooge gasten volgden. Toen dezelve in de koninklijke appartementen kwamen, hadden zij wel geen vermoeden, dat de koning en vader reeds overleden zou zijn. Toen 's morgens na 6 uur de kamerdienaar, die van minuut tot minuut verwachtte, dat de koning zou verschijnen, in het vertrek van Z. M. trad, om hoogst denzelfden te wekken, openbaarde zich de verschrikkelijke waarheid, en bleek het, dat het lijk reeds geheel verstijfd was, en de koning reeds vijf à zes uren moest verscheiden zijn. De kreet der ontzetting drong door alle gemakken; de koningin, door het jammer wakker geworden, sprong uit het bed, hield in het vertrek van haren koninklijken gemaal, en wierp zich op het ontzielde ligchaam, bij hetwelk zij, vol van de diepste smart, eenige uren lang sprakeloos doorbragt. Geene pen kan den toestand van prins Karel en de beide prinsessen beschrijven. — Het lijk van den koning is heden middag geopend. Hetzelve zal aanstaanden Dinsdag bijgezet worden.

's GRAVENHAGE, den 18. October.

In de bijeenkomst van de Tweede Kamer van heden, is men overgegaan tot het vormen van eene nominatie van drie kandidaten tot het presidentschap. De heer Sandberg is als eerste, de heer van der Goes als tweede, en de heer Nicolai als derde kandidaat benoemd. — De geloofsbrief van de nieuwe Leden zijn onderzocht en in orde bevonden. De Eerste Kamer is heden vergaderd geweest.

TWEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.

Zitting van Donderdag, den 20. October.

De zitting wordt te twee ure geopend door den heer Nicolai, als voorzitter. De notulen van de laatste vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De heer Metelkamp doet, namens de commissie, belast met het aanbieden aan Z. M. van de lijst der kandidaten voor het voorzitterschap der kamer; rapport deswege. Daaruit blijkt, dat de commissie met de gewone plegtigheden is ontvangen, en dat Zijne M. heeft geantwoord, dat hoogstdezelve zich onmiddellijk zou bezig houden met het doen van eene keuze uit de voorgestelde kandidaten.

De voorzitter bedarft de commissie en doet vervolgens een koninklijk besluit voorlezen, waarbij de heer Sandberg wordt benoemd tot voorzitter van de kamer, gedurende de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal.

Daarop verlaat de heer Nicolai den voorzittersstoel, om denzelfden in te ruimen voor den heer Sandberg, die zich daarop plaatst en het voorzitterschap aanvaardt, met eene gepaste aanspraak in beide talen. De vergadering besluit tot het drukken derzelve.

De notulen van de twee laatste vergaderingen, van den 2. en 5. Maart ll., te Brnsel gehouden, worden gelezen en goedgekeurd.

Onderscheidene boodschappen van Z. M., met daarbij gevoegde ontwerpe van wet, zijn ingekomen en ter kennis der kamer gebragt, als: 1°. wegens het regelen eener grenscheiding tusschen de provincien Antwerpen en Noord-Brabant; 2°. wegens het daarstellen van eene gouden munt van stukken van vijf gulden; 3°. wegens de verdeling van de hoofdsom der grondlasten over de onderscheidene provincien des Rijks,

voor het jaar 1826, 4°. wegens het wetboek van koophandel; wordende door de Koning eene nieuwe redactie van het Iste en IIde boek aangeboden, houdende 19 ontwerpen van wet. Deze 19 ontwerpen, alsmede dat, betreffende de nieuwe vijf guldenstukken zijn reeds gedrukt en zullen met de overige ontwerpen, die insgelijks gedrukt zullen worden, naar de afdeelingen worden verzonden, ten einde door dezelve te worden onderzocht.

Eindelijk brengt de voorzitter ter kennis der kamer een koninklijk besluit, waarbij de graaf de Thiennes Lombise wordt benoemd tot voorzitter van de eerste kamer, gedurende de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal. — Aangenomen voor publicatie.

Eene commissie wordt benoemd, bestaande uit de heeren Nicolai, van der Goes, Corver Hooft, de Celles en van Tuyl, om een ontwerp van antwoord op de koninklijke aanspraak, waarmede Z. M. de zitting heeft geopend, op te maken.

De vergadering verdeelt zich in zeven afdeelingen, en benoemt tot presidenten en vice-presidenten derzelve, voor de

I. Afdeeling, de heeren van Crombrughe en Serruys.
II. » » » Coppieters en Warin.
III. » » » Barthalemy en Hooft.
IV. » » » van Toulon en van Randwyk.
V. » » » van der Goes en Timant.
VI. » » » Reyphins en Byleveld.
VII. » » » Boyer en Corver Hooft.

De zitting wordt opgeheven, zonder bepaald adjournement.

ARNHEM, den 12. October.

Van het gebeurde tusschen de studenten en een deel der schutterij, te Utrecht, is een verhaal in druk verschenen, waaruit wij het volgende mededeelen:

Het was des namiddags van den 10. October, dat de twee compagnien artillerie, tot de schutterij dezer stad behoorende, zich van het plein voor de akademische bibliotheek, waar de stukken gewoonlijk staan, naar het Sterrenbosch begaven, ten einde aldaar te manoeuvreren. Het is niet te verwonderen, dat hierbij eene groote menigte zamengevlooid was, waaronder zich insgelijks eenige studenten bevonden, hier en daar verspreid, de manoeuvres beschouwende. Het geheele veld was, door daartoe afgezonderde manschappen van genoemde compagnien, afgezet; doch achter de linie der stukken bevonden zich onder de officieren eenige personen in burger kleeding, en daarnevens andere studenten in eenen kring. Twee studenten, van midden onder de menigte in dezen kring hunne makkers onderscheidende, besloten zich insgelijks derwaarts te begeven, hetgeen zij ook ongehinderd volbrachten. Daar echter gekomen, terwijl een dezer jonge lieden een cigar rookte, vaderde hen een luitenant, verbod hen het rooken, en verzocht hen de plaats te verlaten, waarop het rooken gestaakt werd en beiden zich verwijderden. Zij verwijbeleefd verzocht niet te oogenblikken, daar zij alsnog andere personen in voldoen. Terwijl zij nog met dezen spraken, hen vaderde, en hen onder-adjudanten, die, op eenen minder beschaafden toon en in triver uitdrukkingen hen zocht te verdriven, waaraan zij nu wrevelig voldeden; doch onder de menigte gekomen, konde een hunner zijnen toorn niet genoeg inhouden, en verweet den onder-officier zijne ruwe behandeling, in eenigzins hevige bewoordingen, waarop deze hem door vier zijner manschappen liet vatten, en hem alzoo op den Buitensingel bragt, alwaar hij hem overleverde aan den heer commissaris van politie. Op dit oogenblik vereenigden zich de meesten der daar zijnde studenten om hunnen makker, en begeerden zijne vrijheid; doch de heer commissaris zijnen pligt getrouw en overtuigd, dat de beoordeeling van het gedrag des overgeleverden, niet aan zijne beslissing onderwerpen was, gaf met alle bezadigheid en waardigheid dit aan de omringende jongelingen te kennen, die, zijne redenen billijkende, van dien heer verzochten en ook verkregen, dat eenige hunner den gevangenen zonden begeleiden; alleen door hen vergezeld; doch zonder gerechtsdienars. Zoodanig begaf zich dan de student vrijwillig naar het stadhuys, alwaar hij op het minzaamst werd ontvangen. Een gedeelte studenten had hen vergezeld; het grooter gedeelte was, na hem een eind weg begeleid te hebben, weder naar het Sterrenbosch teruggekeerd. Daar op deze arrestatie, binnen den bepaalden tijd, geen verdere maatregel volgde, is genoemde student reeds vroegtijdig weder op zijn wooten gesteld.

Zij, die hunnen makker alzoo tot zijne gevangenis begeleid hadden, keerden nu naar het Sterrenbosch terug. — Voor elk, die een weinig gevoel van menschelijke zwakheid en van jeugdige drift bezit, zal het niet moeilijk vallen te beseffen, dat er in de opgewondene gemoederen dier jongelieden eenige wrevel gevestigd was tegen den onbezadigden onder-adjutant, nog aangemoedigd en verhit, door de van tijd tot tijd herhaalde toejuichingen der volksmenigte. Als gevolg hiervan mag het worden aangemerkt, dat de studenten, schoon niet door dadelijke wanorde, echter in gebaren en uitdrukkingen, den aanval van hunnen makker met nitjouwing en bespoting vervolgden.

Na nog eene wijl in het Sterrenbosch vertoefd te hebben, begaven zich de studenten gezamenlijk naar de stad, en het meereendeel begaf zich langs eenen korteren weg, dan de schutterij zonde gaan, naar het plein voor de akademische bibliotheek. Wij zeggen het meereendeel; immers bij het binnenkomen in de stad, hebben zich eenigen huiswaarts, anderen naar het stadhuis begeven, terwijl daarentegen het aantal dergenen, die naar het plein togen, vermeerderd werd door andere studenten, waarvan de meeste onkundig van het gebeurde, zoo als gewoonlijk, werktuigelijk hunne makkers binnin het hek volgden, en bij hen naar de oorzaak vernamen, waarom zij zich vereenigd hadden. Zingende waren de studenten door de straten getrokken; doch op het plein hadden zij dit gestaakt, en nu wachtten zij aldaar ten getale van ongeveer vijftig jongelieden op het terugkeeren der schutters; zeer weinigen, zeker niet meer dan vijf of zes, waren slechts van stukken

